

DIMITROVAC

DIMITROVISTA - DIMITROVAK

Broj 4

LIST BATALJONA "DIMITROV"

25 juna 1937

BILBAO JE PAO-USTACE SLOBODNA BASKIJA!

Osvajacke divizije talijanskog i njemackog fasizma usle su u Bilbao. "Poslije Malage - Bilbao" klicu fasisticki razbojnici, i uzdisu malogradjanski panicari. Nikakve takve uporedbe biti ne moze! Malaga je pala bez borbe, dezorganizovana od kukavica, izdana od fasistickih agenata. Bilbao je ispraznjen pod naporom ogromne tehnicke i brojne premoci fasistickih horda. Osamdeset dana branili su heroji Euzkadi svoj glavni grad i svaku stopu svoje rodjene grude, sa nevidjenim herojstvom i odusevljenjem. Uporedba Bilbao sa Malagom, to bi bila uporedba heroja sa kukavicom, uporedba narodnog junaka vjernog svome narodu do posljednje kapi krvi, sa izdajnikom. Takva uporedbaskrvna je uvreda herojskih boraca baskijskog naroda.

Zasto je Bilbao pao?

Pao je prije svega zbog kretenske politike demokratskih drzava Evrope i osobito Blumove vlade u Francuskoj. Pao je zbog istoga sto i Irun i San-Sebastijan. Dok su heroji Iruna i San-Sebastijana sa sjekirama i lovackim puskama jurisali protiv Hitlerovih tankova i mitraljeza-Blumova je vlada na par kilometara od Iruna na granici zaustavljala zlatom placeno moderno oruzje zakonite spanjolske vlade! Bilbao je pao zbog farizejske politike "nemijesanja", podmicivanja i moljakanja fasistickih razbojnika.

Pao je, dalje, za to, sto je predjasnja vlada u samoj Spaniji trpjela rad Frankove i trockisticke "pete kolone", cak i poslije njihova oruzanog istupa protiv naroda, pa i protiv te vlade. Pao je za to, sto su zastitnici "pete kolone" oruzali tu kolonu i neodgovorne elemente u pozadini, dok su redovnu vojsku na frontovima ostavljali bez pusaka i mitraljeza. Za to, sto ti ljudi jos i danas sabotiraju mjere Narodne vlade za pripremu ofenzive i podjele nad fasizmom. Za to, sto je na sekto-

rima njihovih jedinica vec preko 8 mjeseci-"nista novo".

Pao je Bilbao i za to, sto predjasnja vlada nije odlucno i planski reorganizovala narodnu vojsku za navalu na drugim frontovima, koja bi bila jedina uspjesna i djelotvorna pomoc Bilbao u ovim prilikama. Za to, sto ta vlada nije energicno organizovala ratnu industriju i pozadinu, da bi osigurala uspjesno snabdijevanje vojske i stanovnistva u ofanzivi. Pad Bilbao je posljedica i unutarnje politike bivseg predsjednika vlade.

Bilbao je oborila politika Ede-na, Bluma i Delbosa, koja je onemogucila svaku dostavu snabdijevanja i pojacanja za Bilbao, dok je dopustila snabdijevanje Franka Hitlerovim avionima i topovima, Musolinijevim tankovima i divizijama redovne vojske. Za to, sto je protiv 80. hiljada najmodernije opremljene i naoruzane fasisticke vojske stajalo 20-25 hiljada baskijskih heroja, bez tankova, avijacije i topova.

Eto zbog svega toga je Bilbao pao usprkos svega herojstva i pozrtvovnosti njegovih branilaca.

Bilbao, kao ni Badajos, ni Toledo, ni izdaja Malage-ne resava pitanje pobjede. Pobjeda Spanjolskog naroda historijski je osigurana i neizbjezna. To tvrdimo danas, kada su fasisticke bande zaposjele Bilbao. Na kakvoj osnovi?

Spanjolski Narodni Front, to je pokret citavog spanskog naroda, pokret napredan i revolucionaran. A takvi pokreti nose u sebi ogromnu otpornu i prodornu snagu. Njega ne slabe nego jacaju unutarnja preciscavanja, kao ni klasne suprotnosti i borbe u drugim zemljama oko njega. Sjetimo se polozaia Sovjetske Rusije i ruske revolucije 1918-19. godine. Njemacki kajzer bijase okupirao Ukrajinu, Bjelorusiju i Baltijske zemlje, prijetio je osvajanjem Petrograda. Japanci, Englezi i Amerikanci su bili dosli do Samare.

Talijani i Englezi, okupirali su Baku i Grozny, drzali pod uplivom citavo Zakavkazje. U zemlji je na sve strane zarila i palila kontrarevolucija, njihova "peta kolona". Po citavoj zemlji glad, tifus, rusevine fabrika i zeljeznica. Snijeg i mraz do 30 stepeni skovao zemlju. Vojska umorna poslije 4 godine ratovanja, dezorganizovana, noge je zavijala krpama i dijelila posljednje metke strazama u ledenim rovovima. Blokada i otvorena oruzana intervencija 7 najkrupnijih imperijalistickih drzava. A radnicki pokret u Evropi skovan ratnim zakonima i prijekim sudovima. Pa ipak, narodni pokret je pobijedio, jer to je bio revolucionaran i napredan pokret. A koliko je danasnja Spanija daleko od takovog polozaia?!

Pobijediti ce, jer je to oslobodilacka borba, spanskog i svih ostalih naroda. Zar Belgija i Srbija za vrijeme svjetskog rata nisu bile POTPUNO pod petom njemackog i austrijskog imperijalizma? Ne robuje narod, koji se tako herojski bori za svoju slobodu, kao baskijski i ceo spanski narod!

Vojska spanjolskog naroda svakim danom je jaca, spremnija i bolje organizovana. Ona hoce i

moze prebroditi sve teskoce i zrtve do konacne pobjede.

Spanjolski narod u njegovoj borbi predvodi radnicka klasa i njene, u borbi jedinstvene partije. Na celu narodne borbe je vlada Narodnog Fronta, koja hoce i moze izvuci pouke iz Malage, Barcelone i Bilbao; koja hoce i moze pripremiti armiju i povesti narod k pobjedi. Na strani te vlade stoji citav spanjolski narod. On sve cvrsce zbija svoje redove sve brze i jace u teskim borbama kuje svoje jedinstvo. U tome jedinstvu je jedan od najvećih zaloga njegove pobjede.

Na strani spanjolskog naroda je mocan radnicki pokret u Evropi, a s njim i sve sto je napredno, demokratsko i plemenito u svijetu. Na njegovoj strani je, pa makar i daleko, mocni, u borbama iskusni i nepobjedivi Sovjetski Savez.

Takav narod i takav narodni pokret moze, hoce i mora izvojevati pobjedu!

Rano likuju i urlicu fasisticke bestije! Odlucne bitke jos su pred nama, a u njima je pobjeda spanjolskog naroda. S tom pobjedom ustati ce slobodna i suncem obasjana Baskija!

B. PAROVIC

A la Guardia Roja

*Astro de libertad brilla en el cielo
y aumenta el lustre a la española gloria,
tú, que de esta morada transitoria,
a morada mejor alzaste el vuelo;
los ojos vuelve a nuestro amargo duelo,
tributo merecido a tu memoria,
tú, cuyo nombre vivirá en la Historia,
timbre y honor del madrileño suelo.*

*Luchad, Guardia Roja; la tiranía
caerá vencida en la inmortal refriega,
e imitar tu valor ansiamos fieles;
luchad, que ya tiembla la caterva impía;
que en los sagrados túmulos, que riega
el llanto popular, crecen laureles.*

V. PONS

Siempre con el pueblo y para el pueblo

Los soldados de nuestra Brigada no hacen solamente sus trabajos de guerra, sino también los trabajos de agricultura. Ahora ya se empieza a segar, y muchos campos son segados por las fuerzas de nuestra Brigada. Este trabajo ha sido hecho especialmente por la tercera Compañía del segundo Batallón. Como los trabajos no están todavía terminados, no se puede dar una estadística de toda la cosecha hecha hasta ahora de trigo..., pero se puede dar cuenta de la cosecha de olivas, ya terminada.

Cerca del río Tajo, separado por unos 150 metros de las trincheras fascistas, se encuentra un olivar grande. Los fascistas no han tenido valor para recoger las olivas, porque nosotros les hemos dado, por dos veces, un golpe que les ha costado muchas bajas. Eso que no han podido lograr los fascistas, nuestros heroicos soldados lo han hecho. La lucha que hemos tenido que sostener con los fascistas no nos ha impedido hacer la

cosecha. De este olivar nosotros hemos podido sacar muchos carros cargados de olivas. Estas olivas han sido machacadas, prensadas, y el resultado de aceite de primera calidad ha sido de 1.292 arrobas.

En esta campaña y lucha sostenida con el enemigo nosotros hemos tenido solamente dos heridos leves.

Doy este ejemplo para demostrar el carácter popular de nuestros soldados. Nuestros heroicos soldados no defienden con el fusil en la mano solamente su Libertad, Tierra y Familia de los invasores fascistas, sino que también, con sus hechos, ayudan a los campesinos en sus tareas de recolección. Con este aceite, el pueblo se puede surtir y ayudar a sus necesidades, y con el resto se puede comprar el material de guerra para sostener la lucha definitiva contra los rebeldes y los fascistas invasores.

BOZIDAR MASLARIĆ
(B. Félix)

Comandante del segundo Batallón de la 62 Brigada Mixta.

La mejor Compañía del Batallón Dimitroff

El día 14 de junio de 1937 queda como una fecha memorable en la historia de lucha de nuestro Batallón. En este día el Batallón creó un capítulo importante de la magna obra histórica, política y social que está realizando con tanto heroísmo y sacrificio el pueblo español.

En el día 14 de junio el Batallón Dimitroff ha sido relevado, después de cuatro meses de lucha por las libertades e independencia del pueblo español.

El Batallón se retiró de la línea de fuego cubierto de gloria y con el alto sentido de orgullo por haber cumplido con sus deberes en el campo de batalla, defendiendo las posiciones que el Alto Mando nos ha confiado. El Batallón dió su prueba de responsabilidad y combatividad antifascista. Para conquistar estas posiciones morales, la segunda Compañía española ha contribuido honradamente con su parte en esta lucha. Lo afirmó nuestro comandante, camarada Tsapaieff, frente a la Compañía, diciendo: "Con la Compañía española no tenía ningún disgusto, y no me causa ninguna preocupación. Estoy orgulloso de su disciplina, moral y combatividad. La segunda Compañía es la mejor de mi Batallón".

Y que no puede ser de otra ma-

nera, porque cada español antifascista, obrero o campesino, se da cuenta de sus deberes en estos días críticos y trágicos para la República.

"No hay lugar a dudas sobre el resultado final de la guerra, porque esta moral, disciplina y sacrificio que tiene la segunda Compañía es igual a la de todo el Ejército Popular español. Estas condiciones aseguran al pueblo la victoria decisiva y completa", afirmó el comandante Tsapaieff.

Tales afirmaciones son la mejor recompensa para cada uno de los soldados, oficiales y responsables políticos de la segunda Compañía. Debe ser la ambición de todos mantener y reforzar aún más todas las tareas prácticas, políticas y culturales. La Compañía tiene que conservar este puesto de honor dentro del Batallón y servir como ejemplo a las demás.

Esta guerra es, en primer lugar, contra el pueblo español. La tiene que ganar el proletariado español, con la ayuda y solidaridad del proletariado internacional.

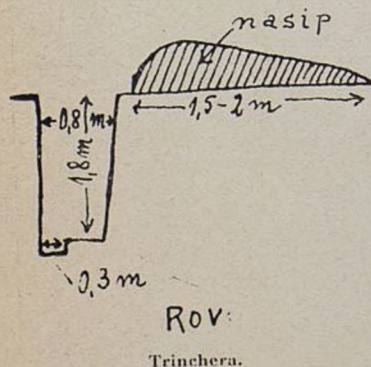
Nos esperan, pues, luchas decisivas para dar un golpe mortal al fascismo invasor y a los generales facciosos, a los vendepatrias. Tenemos que seguir esta lucha con este heroísmo comprobado y venceremos.

PABLO SWARTZ

PROBLEMAS MILITARES

Trabajos de fortificaciones

En la guerra moderna, la gran importancia para la guerra con éxito y para su fin es el trabajo de fortificaciones en el terreno donde se hace la lucha. Muchas veces ésta es la

Trinchera.

condición decidida para la victoria sobre el enemigo. Para poder traer las fuerzas dentro de un combate, hacer los movimientos necesarios en

los campos no batidos por el enemigo, sirviéndose de los valles, casas y otros objetos, es necesario conocer el terreno. Sin el conocimiento del terreno no se puede elegir una posición precisa desde la que se le pueda dar al enemigo un golpe mortal.

El terreno se puede explorar sobre un mapa militar y también por los resultados complementarios hechos por la sección especial de exploración de terreno.

Cuando se traza o dibuja el terreno para la fortificación de la posición, falta elegir los terrenos más altos para la disposición de la fuerza, desde donde se pueda ver bien y organizar el fuego. El terreno más alto, no quiere decir lo más alto de un cerro, sino el punto táctico del terreno, es decir, desde donde se domina bien, y ante el que no se encuentran, como se suele decir, puntos muertos, sobre los cuales no se puede hacer fuego.

Las trincheras hay que hacerlas de la manera que el enemigo no pueda verlas. Al elegir la posición, hay que tener en cuenta poder servirse de toda clase de armamento que la fuerza posee.

El armamento debe ser emplazado de manera que en la posición todo el terreno esté bajo un fuego de llamas.

La posición debe tener una profundidad que permita realizar el fuego sobre el terreno que se halla delante de nosotros, y que el fuego del enemigo no pueda ocasionarnos daños. El armamento debe estar preparado para el fuego sobre los puntos determinados, y también para hacer fuego de noche.

Para poder abastecer regularmente nuestro frente de comida y municiones y que en caso de necesidad puedan llegar las fuerzas de reserva y también para evacuar lo más pronto posible a los heridos, debemos asegurar los caminos que llegan hasta la posición. Cuando nos quedamos mucho tiempo en las posiciones conquistadas al enemigo, para poder cubrirnos bien de su fuego debemos construir buenas trincheras para

cada clase de armamento y de la que de él se sirven.

Las trincheras son hechas por los mismos soldados bajo la dirección de ingenieros de secciones. Para este trabajo hace falta asegurar el material necesario, como: picos, palas, hachas, etc. Para estos trabajos de ro y especiales, como minar la tierra, etc., hace falta seguir las in-

Bojnica

Tronera.

dicaciones de los ingenieros, conocedores de este trabajo. Toda la línea de trincheras de la posición elegida debe ser paralela a la posición ene-

(Continúa en la página 3)

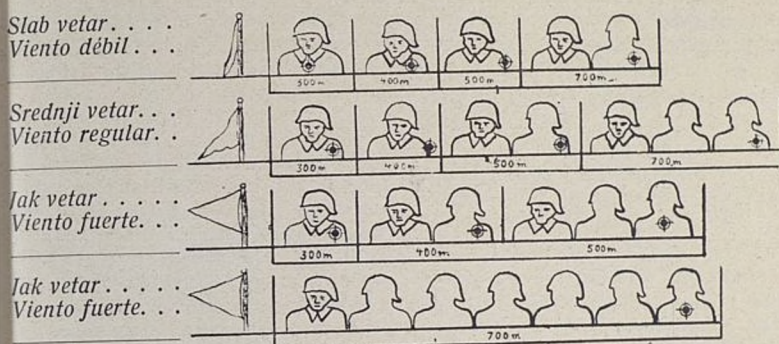
DESVIACIONES DE LA PUNTERIA POR EL VIENTO

En el número 16 de "Pasaremos" tratamos el tiro sobre blancos móviles, y hemos visto que tenemos que desviar la puntería hacia adelante para conseguir hacer blanco. Pero no sólo en estos casos, sino también con tiempo venoso o tormenta, no podemos apuntar exactamente en el centro del blanco. El viento desvía la bala hacia el costado. Esta desviación la compensamos variando la puntería según la fuerza del viento y la distancia. Cuando sopla el vien-

to de la derecha, colocamos el punto de mira más hacia la derecha, y cuando sopla de la izquierda, a la izquierda. Cuánto debemos desviar del centro del blanco, lo indican nuestros dibujos.

Hemos aceptado viento fuerte, mediano y ligero. Lo que acabamos de decir son indicaciones, y, en la práctica, nuestros oficiales y tiradores tendrán que poner especial cuidado al tiro con viento, para conocer las variaciones que puedan existir y para tirar bien.

WILLI

La influencia del tiempo en la dirección de la metralla, con viento de la derecha.

¿Esperas una carta?...

Muchos camaradas esperan vanamente correspondencia. ¿Por qué? Porque no siguen las reglas más elementales para facilitar un pronto funcionamiento del Servicio del Correo. Queremos dar a los camaradas algunos consejos:

1. Cuando los camaradas crean tener correspondencia en el Servicio Central del Correo de Albacete, pero que por un cambio de unidad, por una evacuación por causa de herida o por la indicación de falsas señas, sus cartas no les hayan llegado, basta con hacer una petición a este Servicio indicando las señas exactas, para saber si no se tiene cartas detenidas. Todas las cartas que no hayan llegado a los camaradas están allí registradas, lo que proporciona la posibilidad de un envío rápido al destinatario.

2. Recibir regularmente su correspondencia depende, ante todo, de unas señas exactas, después de la observación de las normas siguientes:

a) Se debe hacer enviar el correo solamente a las señas fijadas para la unidad a la que se pertenece.

b) Las señas deben ser escritas

legiblemente. Ocurre muchas veces que el nombre se encuentra escrito muy arriba del sobre, cerca del borde.

En la censura se corta el borde de los sobres, después son pegados con papel de goma, y en este caso ocurre que el nombre se encuentra escondido bajo el papel de goma.

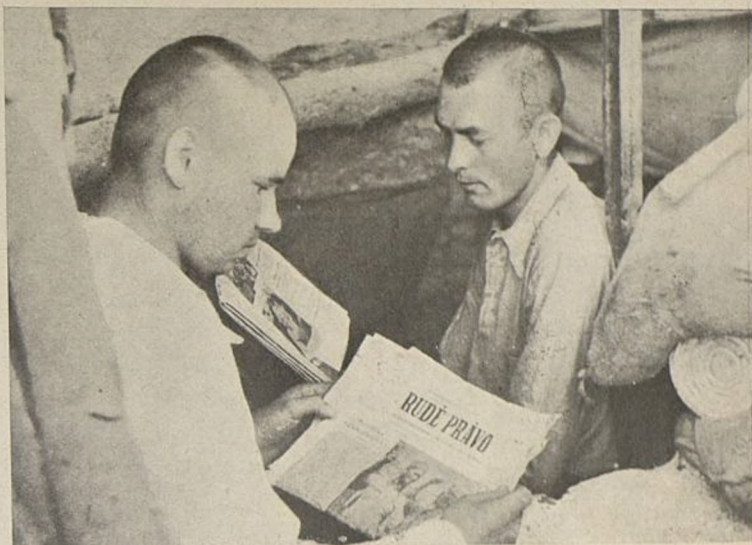
Escribid a vuestros familiares y amigos explicándoles cómo hay que escribir las señas, para evitar este hecho.

3. No es permitido, por jactancia o por habladería, hacerse enviar su correspondencia con la indicación de la Brigada o del Batallón, o el lugar donde se encuentra la formación a la que se pertenece.

4. El que no conozca perfectamente las señas de su unidad, se informará acerca de su Vague-maestre.

5. En caso de cambio o de evacuación en un lugar de convalecencia u hospital, avisar inmediatamente al Servicio Central del Correo de las Brigadas Internacionales de Albacete de sus nuevas señas.

6. Podemos asegurar a los camaradas que si ellos traen una

"RUDE PRAVO" u ósoprima

buena colaboración dando sus señas exactas y legibles, ninguna carta quedará más de doce horas en Albacete.

Camaradas: Ayudadnos respe-

tando estas normas para hacer más fácil y más rápida la entrega del Correo.

SERVICIO CENTRAL
DEL CORREO DE
ALBACETE

PROBLEMAS MILITARES

(Viene de la página 2.)

miga, para guardarnos del fuego del flanco. Las trincheras no hace falta hacerlas en línea recta, sino en zig-zag, de modo que una recta no tenga más de cuatro o cinco metros.

Las trincheras deben ser bastante profundas (18-2 m.), para poder circular por ellas libremente. Para poder trasladar a los heridos durante la lucha la trinchera tiene que ser de un largo de 0,8-1 m. Al hacer las trincheras toda la tierra se pone delante de ellas. Dentro de este terraplén hay que hacer por cada soldado una aspillera. La aspillera se hace con sacos llenos de tierra, cemento, piedras cubiertas con tierra, madera, etc. Las aspilleras deben ser hechas de modo que se pueda ver bien y también hacer el fuego sobre el terreno delante de nosotros. El soldado tiene un sector sobre el cual tiene que hacer fuego, y hace su aspillera de manera que el enemigo no pueda descubrirla.

Al lado del frente de la trinchera, si el terreno lo admite, se hace una cueva (para uno o dos hombres), donde se puede dormir, y también para resguardarse de los golpes de artillería y morteros.

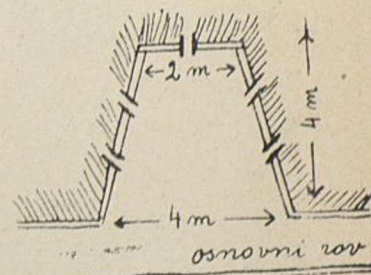
Es necesario también hacer sumideros. Se hacen trincheras especiales hasta ellos, para la libre circulación. Para resguardarse de los morteros hay que construir también "blockaus" para cinco o seis hombres. Estos "blockaus" deben estar a 40 ó 50 metros de distancia los unos de los otros, y hay que hacerlos en las partes dominantes de nuestra posición.

Durante el bombardeo del enemigo sobre nuestras posiciones estos "blockaus" nos permiten el fuego continuo sobre las líneas enemigas. En cada "blockaus" se coloca una ametralladora de frente y a cada

lado se ponen dos aspilleras para los soldados. Estos "blockaus" se cubren con unas traviesas sobre las que se ponen madera de 20 a 25 centímetros de grueso, y sobre éstas sacos de tierra. Los sacos se cubren con tierra de 0,5 a 0,7 m. Para la construcción de los nidos de ametralladoras y aspilleras hay que servirse también de los sacos llenos de tierra y otro material. Los "blockaus" hay que cubrirlos bien, de manera que no sean descubiertos.

Las trincheras se deshacen con el fuego de artillería y también por el mal tiempo y la circulación.

Todo esto es el mínimo que un oficial, un soldado, deben saber del trabajo de fortificaciones, porque estos trabajos los hacen los soldados mismos, por carecer de fuerzas de ingenieros. Las trincheras del sector

"Blokhaus"

donde se encuentra nuestra Brigada no están mal hechas, pero necesitan todavía mucho trabajo para mejorarlas.

Todos juntos debemos trabajar y hacer de nuestras trincheras castillos, contra los que se estrecharán los ataques del enemigo y con los que conseguiremos la victoria.

RASEV

Medjunarodni pregled

Dva osnovna pravca karakterisu citav razvoj medjunarodne politike situacije. Na jednoj strani neprekidne provokacije i okupljanje snaga fasistickih potpaljivaca rata. Na drugoj—borba za zbijanje antifasistickih sila radi otpora fasistickom zlocinstvu i ratnim provokacijama.

Kao i citavu poslednju godinu dana, Spanija stoji u centru svih medjunarodnih događaja. Poslije zlocinackog i provokatorskog bombardovanja Almerije—njemacki fasisti, a za njima i talijanski, objavili su o svom izlasku iz londonskog odbora "za nemijesanje". Zaprijetili su, da ce od sada "raditi prema svom namjeru"—t. j. otvoreno napasti na spanjolsku republiku i otvoreno pomagati Franka. O planu toga napada dogovarao se je u Rimu poznati fasisticki palikuca, general Gering. U toku nekoliko dana izgledalo je, da ce njemacko-talijanski fasisti *vec sada* svoj napad na Spaniju prosiriti u evropski i svjetski rat.

Ali je ta fasisticka provokacija izazvala ogromne proteste i uzbuđenje napredne medjunarodne javnosti. Pod pritiskom toga protesta i uzbuđenja najsirovijih narodnih masa u svim zemljama, pa i u Italiji i Njemackoj, fasisticke palikuce su za sada pristale, da svoju intervenciju u Spaniji jos prikrivaju lakrdi-

jom "nemijesanja" i "kontrole". A prestrasene londonske lisice opet su ustupile pred drskosc fasistickih provokacija. U naknadu za fasisticke zlocine i ucjene, dali su im nove "garantije", ili, naski receno—pravo na gusarenje i razbojnikovanje u vodama spanjolske narodne republike. Na tome je ostalo, dok se londonska gospoda ne izblebucu dovoljno o "humaniziranju rata" i dok fasisticki razbojnici ne nadju zgodnu priliku za nove provokacije i nove ucjene...

Dotle, pak, fasisti pomazu Franka, kuju nove zavjere, nove saveze i nove ratne planove, protiv mira i protiv samih svojih londonskih kumova.

Radi tih saveza i planova isao je Gering u Rim, Hitlerov ministar spoljnih poslova Nojrat—u Beograd, a agent firme Hitler—Gering i komp. poljski ministar vanjskih poslova Beck—u Bukurest. U tome istom cilju, su i vojno—fasisticke klike u Japanu razjurile parlamenat. Goru vladu su zamijenile sa jos gorom, a u zadacu joj stavili: da jos krvavije i zesce kasapi zemlju Kineskog naroda, da zajedno sa Hitlerovom Njemackom jos drskije nego predjasna vlada provocira rat protiv Sovjetskog Saveza. Tome istom cilju služi i pokusaj fasistickih vlada da stvore "direktoriju cetvorice"

(Njemacka, Italija, Engleska i Francuska), koja bi bez i protiv svih ostalih naroda, a osobito bez i protiv Sovjetskog Saveza, "resavala" sve medjunarodne probleme, pa i pitanje Spanije.

Na drugoj casi vage biljeze se takodjer znatnije promjene u posljednje vrijeme. Fasisticka zvjerstva i provokacije; sve jace uvjerenje, da Franko ne moze izbjeći poraza; sjajni istupi delegata Spanije, druga Alvareza del Vayo i predstavnika Sovjetskog Saveza u Zenevi i Londonu, potkrijepljeni objavljivanjem "Bijele Knjige" strahovitih dokumenata o zlocinima i najezdi fasista u Spaniji—sve je to podiglo buru ogorcenja protiv fasizma u citavom svijetu.

U Engleskoj, pokret solidarnosti sa spanjolskim narodom napokon zahvata sindikalne organizacije i siroke mase naroda. Ogromne skupstine solidarnosti, pomoc stanovnistvu Bilbao, pritisak na englesku vladu da spriječi otvoreni napad njemacke i Italije na spanjsku republiku sve su to novije pojave porasta antifasistickog pokreta.

U Belgiji je pokret solidarnosti sa Spanijom jos aktivniji poslije poraza fasista Degrela na izborima u Bruselju. Razvija se pokret i u Cehoslovackoj, Poljskoj, skandinavskim i Balkanskim zemljama, zauzima sve siti razmah i u Americi i Kanadi.

U Njemackoj Hitlerov fasizam sve teze uspijeva da gusi narodni pokret. A u Italiji prvi put za posljednjih desetak godina siroke narodne mase istupaju u otvorene demonstracije protiv fasistickog rezima i intervencije u Spaniji.

U Kini raste široki partizanski pokret i otpor protiv japanske okupacije, dok su u samom Japanu radnicke partije odnijele krupnu izbornu pobjedu nad fasistickim grupacijama u nizu gradova.

Pod pritiskom svih tih događaja i narodnih masa—vodstva Druge i Amsterdamske Internationale napokon su pristala na pregovore s Kominternom o uspostavi medjunarodnog jedinstva u akcijama za pomoc spanjolskom narodu.

Novi udarac fasizmu zadan je u Sovjestkom Savezu. Tamo je otkrivena i pomlacena banda spijuna—trockistickih i prosto fasistickih—koji su se bili uvukli i na vrlo odgovorna mjesta u Crvenoj Armiji.

Sve u svemu, nasuprot porastu fasistickih zlocina, provokacija i ratnih priprema, rastu i zbijaju svoje redove antifasisticke snage u svijetu. Kljuc resenja medjunarodnih problema, jeste jedinstvo u borbi svih antifasistickih snaga, pomoc spanjolskom narodu, razbijanje fasizma u Spaniji i u citavom svijetu. To je najvisa zapovijed danasnjice za svakog protivnika fasizma.

O poretru u nasoj vojsci

Ogromna vecina nasih boraca apsolutno ispravno shvaca karakter i znacaj poretka, koji postoji u nasoj vojsci i koji se svakim danom poboljšava. Vojnici se potcinjavaju tome poretku tako, kako se to dolikuje svijesnim revolucionerima antifasistima. Ali neki pojedini drugovi u nasoj sredini jos uvijek ne shvacaju izvjesnu vanjsku slicnost izmedju nase i burzoaske vojske.

"U samoj stvari — plitko rasudjuje neki drug — zar to nije cisto burzoaski poredak kada je vojnik lisen prava kao i u burzoaskoj vojsci, da bira i udaljuje svoje komandire. Isto tako kao i tamo ne dozvoljava se prethodno pretresati, kritikovati i anulirati njihova naredjenja, ili uopste dejstvovati bez svakih naredjenja. I kod njih su oficiri i kod nas su oficiri. I tamo nema jednakosti izmedju vojnika i oficira i kod nas nema jednakosti. I kod nas komandir ne ispunjava sve one funkcije koje ispunjuje vojnik (ne cuva strazu, ne donosi obzvezd itd.), nosi galune, oficirsku uniformu itd. itd. Jednom recju — završava takav mudrac — nema nikakve slobode, nikakve jednakosti i bratstva. To je pravi pravcati burzoaski poredak!"

Otkuda dolaze takva mudranja? Otuda sto ti nasi mudraci ili neznaju, ili zaboravljaju osnovnu sustinu vojske i bitnu razliku izmedju nase i burzoaske — imperijalisticke vojske.

Sustina vojske sastoji se u tome, da ona služi izvjesnim klasama, iz-

vjesnom poretku. Kome služi nasa Narodna vojska, za sto vojuje? Služi spanjolskom narodu i svemu naprednom covjecanstvu. Vojuje za slobodu, nezavisnost i napredak spanjskog naroda i svega covjecanstva. A fasisticka? Ona služi krupnim bankirima, veleposjednicima i crnoj reakciji. Vojuje za porobljavanje ljudskog roda, za potcinjavanje naroda fasistickim bestijama.

Kako ti mudraci mogu i na casak da zaborave tu ogromnu razliku?

Sta znace njihova rasudjivanja i dejstva? Nista drugo nego suprotstavljanje (svijesno ili nesvijesno) protiv same *osnove nase vojske*, protiv VOJNE DISCIPLINE, bez koje se, kako to svi priznavaju, ne moze zamisliti ma kakva vojska, ma kakva pobjeda nad fasizmom.

Mi cemo pokusati da to dokazemo. U prvome redu vojska je nama neophodna za pobjedu nad fasizmom, drugo, za zastitu oslobodjene domovine radnog naroda od svih najeza na nju spolja i iznutra.

Jedan od odlucujucih uslova za ispunjenje te zadace jeste to, da stotine i hiljade borbenih jedinica, da deseci i stotine hiljada ljudi koji sacinjavaju nasu vojsku, dejstvuju i rade tako kao jedan covjek. Potrebu toga niko ne moze negirati. Raditi i dejstvovati treba s takvim iskustvom i s takvim tempom, kakve diktiraju uslovi borbe.

Pita se: osigurava li nama te uslove "poredak" koji se gore preparucuje? Razumije se da ne. Pretpostavimo da je u toku najzesc-

borbe (a to cesto biva) pao komandir neke jedinice. Pao je i njegov zamjenik. Prema tome preporucenom "poretku" izgleda da vojnici doticne jedinice moraju, ili prekratiti borbu i sakupiti se da izaberu novog komandira, ili pak voditi borbu bez svakog komandira. Nije potrebno biti mnogo pametan pa da se shvati da je i jedno i drugo jednako dezertirstvu sa polja bitke i ono povlaci za sobom ne samo masu

suvisnih ljudskih zrtava, nego moze da dovede do gubitka bitke na doticnom sektoru ili frontu.

Ali tu se radi ne samo o tome i to nije cak ni najglavnije u pitanju koje mi pretresamo. Glavno se sastoji u tome, sto je vojnicka nauka isto takva nauka, kao i svaka druga nauka. Ona ima i mora da ima svoje specialiste — profesionalce. Ti specijalisti su komandirski kadrovi vojske, pocam od komandira odeljenja pa do generala. A specijalisti se nikada ne biraju, nego se namegnuju saglasno njihovoj spremi i sposobnosti.

Dakle, pogresno i stetno je misljenje o neophodnosti biranja komandira u nasoj vojsci, jer ono lijevodu na mlin fasista.

Isto tako ili slicno stoji stvar i sa naredjenjima. Naredjenje jeste i mora da bude onaj instrument u rukama komandira koji mu omogucuje da saglasno borbe i prilikama potrebama upravlja svojom vojskom tako lahko i pokretljivo kao dobar sofer sa svojom automobilom. Ali to se moze postici samo u tom slucaju, ako ce se naredjenje ispunjavati *svojvremeno, tacno i sekretno od nepripatelja*. Vrlo je lahko shvatiti da "sloboda" koju ze le neki drugovi u odnosu prema naredjenjima, "sloboda" prethodnog javnog pretresanja naredaba i diskusija sa komandirima o njihovoj ispravnosti ili neispravnosti ne osiguravaju ni jedan od ovih uslova. A kad je to tako, to znaci da i ovi zahtjevi i postupei liju vodu na mlin fasista i oni zaslužu najstroziju osudu.

Na kraju o jednakosti izmedju komandira i vojnika u nasoj vojsci.

Drug Tabakov

ZA MEDJUNARODNO JEDINSTVO RADNIKA

Vec je skoro 20 godina odkako se je medjunarodni radnicki pokret pocijepao na dva velika tabora. - Socijalisticku i Komunisticku Internacionalu. Skoro isto toliko vremena se revolucionarno krilo radnickog pokreta bori za jedinstveni front i medjunarodno jedinstvo. Zvali smo u zajednicku borbu za pomoc Ruskoj revoluciji i Madjarskoj komuni 1919-20. god. Zvali smo u zajednicku borbu protiv dolaska na vlast talijanskog fasizma 1922-23. god. Pozivali smo u borbu protiv opce navale kapitala 1921-29. godine. Nekoliko puta smo pozivali u zajednicku borbu protiv dolaska na vlast Hitlerovog fasizma, protiv razbojnickog napada talijanskog fasizma na Abesiniju. Pozivali smo u zajednicku borbu za pomoc Austrijskim radnicima u februaru i rudarima Asturije u slavnim oktobarskim borbama 1934. godine. Predlagali smo nebrojeno puta zajednicku borbu za pomoc spanjolskom narodu. I u julu i oktobru i u novembru 1936. g. i. u februaru i u aprilu 1937. godine. Na razne nacine povodom raznih dogadjaja, ali uvijek smo pozivali na jedinstvo u borbi radnicke glase.

Na sve nase pozive i predloge vodje Druge i Amsterdamske Internacionale ostali su gluhi i ne-

pomocni. A takva politika donosila je sve nove stete i nove poraze medjunarodnom proletarijatu.

Bombardovanje Almerije i zvjerstva fasizma u Spaniji digla su na noge svu naprednu medjunarodnu javnost. Radnicke organizacije u Spaniji uputile su zajednicki poziv svima trim radnickim internacionalama za zajednicke akcije u pomoc demokratskoj Spaniji. Radnici i svi posteni socijalisti poceli su da se pitaju: "Kakva je to SOCIJALISTICKA Internacionala, ako odbija zahtjev svoje vlastite sekcije (Socijalisticke partije Spanije) za jedinstvo radnika u borbama? Kakva je to RADNICKA Internacionala, koja odbija zahtjev milijona radnika njenih clanova za akciono jedinstvo? Kakvi su to radnicki i socijalisticki VODJE, koji onemogućavaju zajednicke borbe medjunarodnog proletarijata, kad su one *riješavajuće sredstvo* za obuzdavanje medjunarodnog fasizma? Kakvi su to nosioci medjunarodne solidarnosti, koji odbijaju akcije medjunarodne solidarnosti i time onemogućavaju medjunarodnom fasizmu da razbija radnicki pokret i podjarmljuje narode jedan za drugim?"

U takvoj situaciji i pod takvim

pritiskom vodje Druge i Amsterdamske internacionale napokon su popustili i pristali na PREGOVORE o akcionom jedinstvu s Komunistickom Internacionalom. Pregovori pocinju 20 juna u Parizu. Kako god se oni završili, mi u tome vidimo korak naprijed k medjunarodnom jedinstvu i od sve duše ih pozdravljamo.

Mi, Internacionalne brigade i

nas bataljon u njima-jesmo utjelovljenje visoke medjunarodne solidarnosti na djelima, izraz jedinstva u borbi protiv fasizma, borbe za pobjedu bratskog spanjolskog naroda. Radi ubrzanja te pobjede, radi odbijanja i razbijanja navale fasizma u Spaniji i u svim zemljama, mi trazimo: JEDINSTVO U BORBAMA MEDJUNARODNOG PROLETARIJATA.

Kaj nam bodi "Dimitrovec"?

"Dimitrovec" nam je bil krvavo potreban.

Koliko nas je tu na kastiljanskim bojnim poljih in kje je kdo? Kdo bi nam to mogel in vedel povedati? Prav gotovo nikdo zanesljivo.

Zato je predvsem potrebno, da izvrsi "Dimitrovec" takoj anketo o nasem stevilicnem stanju.

Kako?

Tako-le: "Dimitrovec" mora citali vsak slovenski, hrvaski, srbski in bolgarski antifasisticki prostovolec. Da ga vsak zanesljivo dobiva, pa je potrebno, da vemo za njegov naslov. *T. j. vsak južno slovanski prostovolec nam mora poslati pismeno svoj točni naslov!* Tako bomo najbrže in najtočnejše izrsili svoje "ljudsko stetje". *Mi smo sami zavedni in disciplinirani antifasisti, ljudje, ki se strogo in popolnoma zavedajo svojih dolžnosti in zato hocemo izrsiti to "ljudsko stetje" z ono točnostjo in disciplino, ki je nam zavednim antifasistickim bojnikom lastna.*

"Dimitrovec" naj nas torej samo pozove in da naslov, na kateri naj se posljejo vsi naslovi, oziroma dopisi!

Pritem pomnite, da nas danes zanima, koliko Slovencev, Hrvatov, Srbov in Bolgarov je na nasih bojiscih in ne koliko "jugoslovenov"! V nekih uradnih zapiskih, ki naj bi bili nekak nas popis, citam na primjer take le podatke:

Ime in prezime: Petar Kuljevic. Narodnost: Jugosloven (Srbin).

Ubogi "Srbin" je torej prisel se le v oklepaj! In to se imenuje nacionalna politika, narodnostna politika v praksi! Ne, sodrug, mi nismo Slovenci, Hrvatje, Srbi, Madjari, Nemci itd v oklepaju—temvec smo Slovenci, Hrvatje, Srbi itd. brez oklepajev in v oklepaj naj se doda da smo prisli iz Jugoslavije, ker so Slovenci,

Hrvatje, Nemci, Madjari itd. tudi v drugih drzavah.

Ne more biti nobenega dvoma o tem, da je casopis velik organizacijski pripomocek. On zbira, združuje okoli sebe somisljenike, sobojevnike. Skupen list, je posebno v razmerah, v katerih se nahajam mi, slovenski, hrvaski in srbski antifasisticki bojavniki, tu v Spaniji, izredne vaznosti. Raztresenim po petih origadah in na raznih drugih mestih, nam mora postati—in bo postal—"Dimitrovec" skupna vez, nas agilni organizator, nas informator, nase duševno sredisce, nas antifasisticki cement, ki nas bo scementiral v neomahljiv, skalni monolit.

Da, predvsem nas organizator!

D. GUSTINCIC

Saglasni s predlogom druga Gustincica, molimo sve drugove, o sobito one koji su u manjim jedinicama ili sami u drugim jedinicama Spanske narodne vojske, da nam salju svoje adrese i podatke.

Adrese "Dimitrovca": B. Parovic, Plaza Altozano, 63. Albacete. Ili: Calle Velasquez 63/11. Madrid.

REDAKCIJA

Da, stvarna i istinska jednakost u nasoj vojsci zaista postoji. Ta se jednakost prije svega sastoji u tome, sto za razliku od burzoaske vojske, kako nasi vojnici tako i komandiri sluze jednim i istim klasama — radnim klasama; sto i jedni i drugi sluze jednoj ideji i jednome cilju — borbi protiv krvavog fasizma do njegovog potpunog unistenja u ime slobode i sreće radnog covjeka; sto su i jedni i drugi uvijek spremni dati (i daju) svoj život za isti cilj. Za postignuce toga cilja neophodna je silna, disciplinovana Narodna vojska. Ali ona se ne moze zamisliti bez komandirskih kadrova isto tako, kao ni bez discipline. U cemu se sastoji funkcija komandira? On mora da organizuje, obuci i disciplinira svoju borbenu jedinicu; on mora da organizuje poredak iskoristavanja vojnika saglasno potrebama u borbenim uslovima (staza, kopanje rovova itd. itd.); on mora da se stara o materijalnom osiguranju svakog svog vojnika, o njihovom zdravlju, odmoru, hrani, itd.; Komandir mora da razmisli i sastavlja ratna naredjenja, operativne planove i da rukovodi bitkama; najzad komandir mora stalno da uci, da povisuje svoju kvalifikaciju. Za sve to potrebno je ne samo mnogo vremena, nego i odgovarajuci uslovi pa i stan. Komandir

je odgovoran ne samo za svoj život, nego i za život desetina, stotina i hiljada ljudi. Prema tome on treba vise da misli, vise i upornije da radi nego jedan obican borac. Pita se sada: moze li komandir da ispunji sve te zadace sa uspehom, ako ce on osim njih ispunjavati i sve one funkcije, koje ispunjuje vojnik? Razumije se da ne moze. U takvom slucaju nasa vojska ne bi bila vojska, nego neorganizovana gomila ljudi, a to je upravo najveća želja fasista.

Sto se tice uniforme i znakova za raspoznavanje komandira, oni prije svega ukazuju na stepen prava i obaveza doticnog komandira i tim samim ga discipliniraju a preko njega i citavu borbenu jedinicu koja mu je povjerena.

Kao sto vidimo poredak koji je uspostavljen i uspostavlja se u nasoj vojsci isto je tako neophodan kao i sama vojska. Zbog toga svaki napad na te poretke (svijesno ili nesvijesno) znaci napad na nasu Narodnu vojsku i pomoc fasizmu. Napadaci treba da naidju na najenergicniji otpor od strane svih cestitih i iskrenih antifasista, koji sacinjavaju ogromnu vecinu nase vojske.

TABAKOV

Politkom. Bat. Dimitrov.

Dimitrovci na strazi.

Uvek sa norodom i za narod

Vojnici nase brigade ne vrse samo svoju vojnicku i ratnicku duznost na frontu, nego zajedno sa narodom vrse i poljoprivredne poslave. Sada je vreme zetve i mnoga polja poznjeli su vojnici nase brigade. U tom poslu osobito se istakla 3. kompanija, 2. bataljona. Kako zetva nije jos dovršena, ne može se danas dati tacna statistika uradjenog posla oko zetve razi, zobi i pšenice sto su uradili vojnici, ali zato se može dati tacan racun o berbi masline, koja je završena.

U blizini reke Taho, na rastojanju 150 metara od fasisticke pozicije, nalazio se jedan ogroman maslinjak. Fasisti nisu smeli ni da pokusaju da beru masline, nego su oko maslinjaka zaobilazili kao macak oko vruce kase. Kazem zaobilazili, jer smo im mi dva puta napravili u tom maslinjaku veliko iznenadjenje, koje su oni morali krvavo i skupo da plate.

Ono sto nisu mogli i smeli da urade fasisti, uradili su nasi hrabri

vojnici. Pored teske sluzbe na frontu, mi smo se latili berbe maslina. Iz toga maslinjaka izvukli smo ogroman broj dupkom natovarenih kola sa maslinama. Te su masline sada samljevene, iscedjene i dobili smo 1.292 arobe prvorazrednog ulja. (Jedna aroba ima od prilike 16 litara.) U toj kampanji i borbi oko maslina, mi smo imali svega dva lako ranjena vojnika.

Ja iznosim ovaj primer da pokazem pravi narodni karakter nase vojske. Nasi hrabri vojnici, ne samo sto sa puskom u ruci brane svoju slobodu, zemlju i porodicu od fasisticke najezde, nego i delom pomazu seljaka u svom poljoprivrednom poslu. Sa tim uljem podmirice narod jedan deo svojih potreba, a za vrednost ostalog dela ulja može da se kupi ratni materijal za uspesniju borbu protiv domacih i stranih ugnjetaca.

BOZIDAR MASLARIC

Komandant 2. Bataljona,
62. Brigade Mixta.

OCEKUJES LI PISMO?

Mnogi drugovi uzalud ocekuju pisma. Zasto? Jer se ne pridrzavaju najelementarnijih pravila za normalno razvijanje postanske sluzbe. Dajemo drugovima nekoliko savjeta:

1. Ako drugovi misle, da zbog promjene jedinice, zbog ranjenja, ili zbog netacnog pisanja adrese, njihova pisma leze na Centralnoj postu u Albaseti, jer se ne mogu dostaviti, dovoljno je da tamo zapitaju i daju tacnu adresu, pa da odmah objasne ima li pisama ili nema. Sva nedostavljena pisma, tamo su po abecedi zaregistrirana, pa to omogućava brzo otpravljanje.

2. Tacnost dostave zavisi od pravilnog pisanja adrese. Kod toga imati u vidu:

a) Da se pisma smiju dostavljati samo na sluzbeno predpisanu adresu doticne jedinice, kojoj drug pripada.

b) Da adresa mora besprekorno biti napisana. Cesto se događa, da je ime napisano upravo na

gornjem rubu pisma. Kod cenzurisanja se pismo otvara sa nozicama, pa se i ime odreže. Posle toga se mora prilepiti na isto pismo, a može i da se odlepi usput. Dakle, pisite prijateljima i poznanicima, kako treba pisati adresu, da se nebi dogadjale takve stvari.

3. Nedorozvoljeno je, da drugovi, jer se prave vazni, ili hoće da kazu na kome se mestu nalaze, pisu podakte o brigadi, o bataljonu, o mjestu u kome se nalazi njihova jedinica.

4. Ko ne zna tacnu adresu svoje jedinice, neka se odmah obrati "postaru" svoje jedinice.

5. Kad drugovi prelaze iz jedne jedinice u drugu, treba odmah da daju adresu nove jedinice u kojoj se nalaze.

6. Mi možemo garantovati svim drugovima, ako svi budu pomagali sa tacnim pisanjem adresa, da se ni jedno pismo neće zadržati kod nas duze od 12 sati.

Centralna Posta Interbrigada. Albacete.—Servicio Central de Correos de las B. I. Albacete.—Drugovi! Pomozite svi, tacnim pridrzavanjem ukazanih pravila, da se uredi redovno i tacno dostavljanje vasih pisama!

TOPOGRAFIJA

I.—Orijentiranje

Vojniku je potrebno, da se zna orijentirati u svakome mjestu i u svakom doba. Orijehtiranje se sastoji u tome, da na svakome mjestu možemo opredijeliti 4. strane svijeta, a prema tome naci put i pravac u kome treba da se krecemo. Obicno se opredjeljuje jedna strana, a po njoj ostale.

Najlakše se orijentira po kompasu. Bijela strana strelce na kompasu pokazuje Jug, a crna, ili crvena —Sjever. Treba imati u vidu, da postoji izvjesna razlika medju magnetnim i suncevim meridianom, ali to nema velikog prakticnog znacaja. Kompas nam daje pravac i danju i nocu, u magli, u snijegu i td., ali kod orijentiranja treba paziti da u blizini kompasa nema zeljeznih pred-

obicno se vrši po suncu. U opće govoreći, sunce izlazi na istoku, a zalazi na zapadu. Ali to nije sasvim tacno. Tacno na istoku izlazi i tacno na zapadu zalazi samo dva dana u godini: 22. marta i 22. septembra. Te dane i nazivamo proljetna i jesenja ravnodnevica. Vrlo tacno se možemo orijentirati po casovniku. To se radi ovako: Razmak medju malom kazaljkom i brojem 12. na satu dijelimo na pola. Mjesto gdje je polovina izmedju kazaljke i br. 12. okrecemo prema suncu i tada nam br. 12. tacno pokazuje Jug. Uzimimo primjer. Osam je sati u jutro. Polovina izmedju male kazaljke i 12 je br. 10. Dalke, 10 okrecemo ravno na sunce i tada nam 12 tacno pokazuje jug.

Drugi primjer: Pet je sati poslije podne. Polovina razmaka je na 2 i pol sata. Dakle, 2 i pol okrecemo prema suncu i 12 nam tacno pokazuje Jug. (Vidi sliku).

Orijentiranje nocu, može se takodjer vršiti bez kompasa, na razne nacine. Najsigurnije i najbrže orijentiranje je po sjevernoj polarnoj zvijezdi. To se radi ovako: Nadjemo "Veliku Medvjedicu", koja se sastoji od 7 svijetlih zvijezda ("zovu je i "kola"). Na desno od "kola" nalazi se t. zv. "Mala Medvjedica". Ako pogledamo od "zadnjih kola" Velike "medvjedice" prema "rudi" malih "kola", tamo ćemo malo desnije vidjeti jednu veliku i svijetlu zvijezdu. Udaljena je odprilike na šest razmaka izmedju dva zadnja kola Velike Medvjedice. Pravac od "zadnjih kola" Velike "medvjedice"

prema toj zvijezdi uvijek je sjeverni pravac. (Vidi nacrt.)

I po danu i po noci se može orijentirati po mesnim predmetima. Na primjer: Oltar crkve je uvijek okrenut na istok, a vrata kao pravilo na zapad. Na grobnicama je kriz sa zapadne strane groba, dok je nadpis na krizu s istocne. Na muslimanskom grobu je kamen na juznoj strani. U magli i u noci se može orijentirati po mahovini na kamenju i na kori drveta. Mahovina je na sjevernoj strani, a ako je cijelo stablo obraslo mahovinom, onda je na sjevernoj strani mahovina jaca. Krosnja drveta je na ravnom terenu gusca s juzne strane i t. d. Ali treba imati u vidu, da svi ovi nacini nisu potpuno sigurni, kao sto je orijentiranje po suncu i po sjevernoj zvijezdi.

Svi se ovi nacini mogu iskoristiti i na orijentiranje karte, kada je imano. O orijentiranju po karti pisati ćemo u idućem broju.

NIKOLA BARUTCIJEV

ZA TACNO STRELJANJE!

(Vetar odklanja kuglu od cilja)

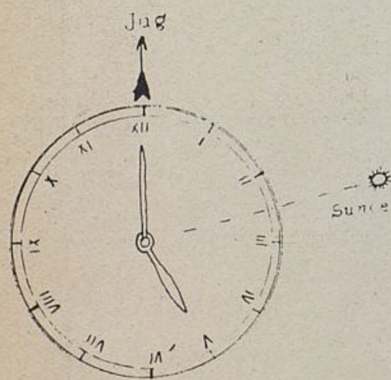
Prenosimo ovaj clancic iz drugarske "Pasaremos", sto ćemo cititi i u idućim brojevima.

"Ako streljamo u vetrovitom ili u burnom vremenu, ne smemo nisaniti upravo u sredinu cilja, jer vetar nosi kuglu nesto u stranu. To se izjednacava time, da nisanimo nesto u stranu, prema jacini vetra i rastojanju do cilja. Ako vetar duva s desna, nisanimo nesto desnije, ako s leva, onda nesto levije. Koliko treba odklanjati od sredine cilja, pokazuje nan crtez, koji nize donosimo."

Uzeli smo slabi, srednji i silni vetar. To je polazna tacka. U praksi se mora jos jace razlikovati, pa nasi oficiri i dobri strelci treba da obrate narocitu paznju streljanju za vetrovita vremena, tako da vojnicima mogu ukazati kako i gde treba da nisanu, da bi pravilno pogodili.

Ni jednog metka mimo fasistickog glavesine mimo nasega metka—eto to treba da nam bude lozinka!

(Vidi crtez na str. 3.)

meta, posto oni privlace k sebi strlicu i tada kompas pokazuje nepravilno.

Orijentiranje danju, bez kompasa,

Bataljon "Dimitrova" na odmoru

Proslo je 4 mjeseca. U istoriju Spanije ubilježene su mnoge nove krvave borbe na svim frontovima. Ubilježene su i krvave borbe u kojima je učestvovao bataljon "Dimitrova".

Kad je jednog dana dosla vijest da idemo na odmor, veselje je bilo ogromno. Svi smo bili znatizeljni kuda i u koje mjesto cemo na odmor i o tome se govorilo cijeli dan. Mi smo nabrajali mnoge gradove gdje da se odmaraju. Ali nasi komandiri nisu vodili racuna o tome da dodjemo u velegrad nego da nam odmor bude koristan i udoban. Tako smo se jednog dana tukrali na kamione i stigli u mjesto X. Dvorac u kome smo smješteni služio je ranije jednome ugijetacu naroda, a danas služi cijelom španskom narodu i bataljonu "Dimitrova". Priroda oko nas je prekrasna. Sjedeci na jednom brežuljku iz kojeg se vide divna polja, livade i sumice, dosla mi je želja da napisem o tome nekoliko rijeci.

Na poljima seljaci kose zito, koje ovdje mnogo nize raste nego kod nas. A u hladovini pod jednim drvom stoji i odmaraju se strpljivi i leni magarac. On svoje nezadovoljstvo više puta izrazi sa nekoliko zvuka sličnim automobilskoj trubi. No taj jedan magarac je u Španiji korisniji nego li sva ona "inteligencija", koja je presla na stranu fasista.

Zene i djevojke peru rublje u bistrom potoku pod hladovinom

stabala, a mi iz daleka gledamo sa izvjesnom ceznjom za njima. Privlaci nas njihova uredna i ugodna vanjstina, pa i sve ostale osobine Španjolke. Mladi smo i na odmoru smo...

Uz mnogo zanimanja sportom, citanjem, diskusijom, pjevanjem i muzikom prolaze nam lijepi dani u kojima se opet tjelesno odmaramo i jacamo za buduće borbe. Pored toga za vreme odmora treba da se sto bolje upoznamo sa politickim stanjem zemlje za koju slobodu vojujemo. Treba da vidimo kakve zadace stoje pred bratskim španjolskim narodom sa kojim se zajedno borimo protiv fasizma.

A kada dodje opet nareajenje za odlazak, mi cemo sa novim snagama sa jos vise iskustva i elana nastupiti protiv naseg barbarskog protivnika. Osvetiti cemo nase nezaboravne heroje koji su pali u borbi. Njihova imena zivjeti ce vjечно i služiti ce za primjer svima nama i onima, koji ce se boriti poslije nas za mir, napredak i slobodu.

U tu borbu nas vodi ime naseg velikog druga Dimitrova. Njegov put rado slijedimo jer smo uvjereni da tim služimo na korist i blagostanje cijelome radnom narodu. Treba, drugovi, da se dobro odmorimo, dobro pripremimo i dobro naoruzamo sa velikom disciplinom, pa da zauvijek unistimo fasizam, da cijeli svijet može slobodno odahnuti i uživati plod svoga rada.

IVAN ZAGOZDA

Dimitrovci sa svojim komandantom brigade u okopima.

MEDJU NAMA

Sta to narusi mir i spokojstvo inace tihe i prirodom bogate doline Tahunje. To su dimitrovci, koji, posle visemesecne borbe dodjose da daleko od puske i topa osete blagodati mira i odmora.

Svaki od njih znao je dobro da iskoristi to svoje slobodno vreme. Podeljeni u bezbroj grupica, oni su znali uvijek da izraze na ovaj ili onaj nacin sva njihova unutarnja zadovoljstva i zelje.

Jedna od tih malenih grupica privukla je narocitu paznju na sebe. Svi pognuti i traze li traze! Ama sta je to sto je moglo da se skrrije ostrim pogledima dimitrovaca? Eto brate, citava istorija zbog jednog izgubljenog noza. Jedan nas komandir (cik pogodite koji!) opojen lepom prirodom kao i svi drugi, sjetio se je da je nekad u davnoj mladosti bio "indijanac". Nije mu bilo dovoljno ni to sto je zbacio sa sebe sve sem gaca. Jok! Hoce on da cak sa 30 metara daljine da zabije noz bacanjem u stablo jednog gorostasnog platana! Za tren oka noz poleti munjevitom brzinom. Ali kuda?... Niko da nam objasni! Jedina pretpostavka koja nam je ostala je ta, da se je zario, vrug bi ga znao koliko u stablo platana i da ga je golim okom bilo nemoguće videti.

Uostalom u zadnje vreme on je bio vrlo malerozan. Eto na dominama cesto puta gubi partije i brar se da je to samo zbog toga sto uvek sve duple dolaze samo njemu. Kao sto vidite svako zasto ima svoje zato.

No ipak istoga dana on nam je svima podvalio. (Ama zar i Nesicu podvalio? Po jednoj automobilskoj voznji ja to nebih rekao.—Primedba slagara.) Prilikom jednog rucka koga je komanda kavalarije dala u cast svih oficira naseg bataljona, slucajno se nasla tamo jedna vrlo lepa amazonka, barem tako stari frontovci misle—i pravo da kazemo zanela je oko svima dimitrovcima. On je jedini imao tu cast da bude pored nje i prozbori koju sa njom. Uzalud su mnogi pokusali da stvore neku vrstu konkurencije. Najvatrenciji rival bio mu je drug Furman! On ti se pokazao bas ko pravi artist. Uspeo je da svo vreme pravi savršeno lepe osmejke. A rezultat tog sentimentalnog siljbocenja bio je taj da su mu oci ostale pune a stomak prazan. Jedan pak drugi drugar, sa mestimicno iskrvavljenim licem, sanjalickim pogledima kao da je hteo da kaze: Dragana, znas li ti koliko sam ja zrtvu podneo za tebe? U oskudici vode, obrijao sam se vinom!

Jedini, koji je dobro razumeo, sta je to banket, bio je nas drug Djordjevic. Cak ni vatreni pogledi amazonke nisu mogli, da odvoje njegovu okruglu glavu od punog tanjira.

Nasi stari Dimitrovci.

Doduse, sutradan nam je i on priznao, da je amazonka—zgodna...

Uostalom, nesto i o amazonskoj lepoti. Mi vojnici, sto duze na frontu, tim nam zene izgledaju sve ljepse i ljepse... Dok jednoga dana potpuno ne izgubimo pojam ruznog. Ko zna! Mozda se je to vec i desilo dan pre banketa...

DRAGO NESIC

Dimitrovci su i u okupu veseli.

**ZAHTJEVAMO
SLOBODU
UHAPSENOM
MUKU!**

VIJESTI IZ JUGOSLAVIJE

STRAJKASKI POKRET U 1936
GODINI

Prema statistici Radničkih komora bilo je u Jugoslaviji 1936 godine 102 strajka sa 18.231 strajkasom i 1.798 dana strajka. Radnici su izgubili na nadnicama 545.539 dinara, a poslodavci su imali stetu 24.000.000 dinara. Osim toga bilo je preko stotinu tarifnih pokreta sa ukupno 19.397 radnika, koji su bez strajka završili sa uspjehom. Ova je statistika i netacna i tendenciozna jer je samo u strajku beogradskih građevinara učestvovalo preko deset hiljada, a u strajku tekstilnih radnika u Sloveniji preko 14 hiljada radnika.

VODJA USTASA MARUSIC — TALIJANSKI SPIJUN I AGENT
FRANKA

U zagrebackim dobro obavještenim krugovima tvrde, da je vodja ustasa Marusic, koji je nedavno uhapšen u Parizu, raskrinkan kao talijanski spijun, koji je bio poslan u Belgiju i Francusku, da tamo vrbuje emigrante iz Jugoslavije za Frankovu vojsku. Pored toga imao je zadatak da spijunira u talijanskim i drugim emigrantskim antifasističkim organizacijama.

DEMONSTRACIJE PROTIV
NJEMACKE

Bile su 9. juna u Beogradu koje su se u gradu nekoliko dana živo komentarisale. Sve otvorenije i zecse se napada politika Stojadinovica koga se naziva izdajicom Francuske. Manifestacije za Francusku i narodni front koje su bile istoga dana, svugdje se odobravaju i oštro se napada policija, koja te manifestacije silom razgani. Demonstracije su izbile prilikom dolaska Neurata u Beograd.

UPRAVA KAZNIONE U MITRO-
VICI

Pokusala je na razne nacine da provocira političke zatvorenike, osobito one koji skoro treba da izidju sa robije. Sve govori za to, da uprava ima namjeru da političkim osudjenicima priredi još jedan proces, kako bi ih mogla i dalje zadržati u zatvoru.

"SAMOUPRAVA" PROTIV ZIVKA
TOPALOVICA

Dr. Zivko Topalovic zastupao je Socijaldemokratsku partiju na Kongresu ceskih socijaldemokrata u Pragu. Tamo je izjavio ceskim novinarima, da je položaj radnika u Jugoslaviji gori nego pred godinu dana. Povodom toga Stojadinoviceva "Samouprava" pise slijedece: "Nije istina da je vlada cinila ma kakve smetnje osnivanju socijalističke partije. Trazi li Topalovic da mu vlada odstrani silnu opoziciju u radničkim krugovima? Topalovic je bio taj, koji je preko posrednika predložio vladi da joj on organizuje radnički pokret. I tek kad je bio odbijen, presao je u opoziciju".

Nama je poznato držanje Zivka Topalovica prema vladi i radničkom pokretu, ali kad ga napada "Samouprava" mi ustajemo u odbranu Zivka Topalovica.

TARIFNI POKRET DRVODJELACA
U BEOGRADU

Drvodjelski poslodavci traze uvođenje 10 satnog radnog dana u toku sestomjesečne sezone dok radnici traze skracenje radnog vremena. 8. juna održana je velika skupština beogradskih drvodjelaca na kojoj su radnici vrlo oštro protestovali protiv poslodavaca i jednoglasno zaključili da traze 40 satnu radnu nedelju.

BEOGRADSKI STUDENTI ZA
SPANIJU — PROTIV NJEMACKE

Sve studentske organizacije na beogradskom univerzitetu, izuzevi organizacije JRZ, objavile su proglas u kome izjavljuju svoje simpatije sa herojskom borbom španjolskog naroda i protestuju protiv napada fasističkih država.

VELIKA HAPSENJA U JUGOS-
LAVIJI

U Valjevu i okolici uhapšeno je preko 300 osoba, medju njima radnici, seljaci i intelektualci—optuzeni zbog komunističke propagande. Veliki dio uhapšenika bio je na policijski zvjerski mučen i prebijan iako su to potpuno nevini ljudi. To dokazuje i cinjenica da su svi uhapšeni, osim njih deset, poslije nekoliko dana pusteni na slobodu.

U isto vreme bio je u Sapeu uhapšen dopisnik "Politike" Jovicic, sa jos osam osoba takodjer radi komunističke propagande. U Bogaticu bio je uhapšen knjizar Tufegdzic sa sedam drugova, a u selu Stitaru cetiri seljaka radi komunističke propagande.

MANIFESTACIJA ZA MIR
U BEOGRADU

29. maja održana je na univerzitetu u Beogradu manifestacija za mir. Kao govornik istupila je gospodja D. Zecevic, predsjednica Zenske lige za mir i slobodu.

DEMONSTRACIJA PROTIV PERE
ZIVKOVICA U LJUBLJANI

Pera Zivkovic je pokusao da ordzi javnu skupstinu JNS u Ljubljani. Vec na stanici ga je dočekala masa demonstranata sa uzvicima: Dolje Zivkovic, zivila demokratija! Policija je jedva uspjela da odbrani Zivkovicu od ogorecene narodne mase. Umjesto skupstine održao je usku konferenciju svojih prijatelja. Nekoliko hiljada demonstranata skupilo se je pred lokalom s povicima: Dolje fasizam, dolje Zvkvovic, zivila demokratija! Porazbijani su prozori lokala. Uprkos hapšenja i pokusaja policije da rastjera masu, demonstracije su se ponavljale po citavom gradu do kasno u noc.

RADNICI UNSKE PRUGE STRAJ-
KUJU

Od 29. maja nalazi se u strajku preko 1.500 radnika unske pruge. Radnici traze sto procentno povisenje nadnica. Medju njima vlada puna solidarnost i svi pokusaji poslodavaca da nabave strajkbrehere, ostali su bez uspjeha. Vlasti su pokusale da posreduju kako bi strajk brzo završili, da se ne oteze izgradnja pruge.

PISMO 10 GODISNJE DJEVOJCICE

Redakcija dono si oismo 10 godisnje djevojciće svome ocu. Ona nema majke vec vise od 9 godina, a o svome ocu, koji je prije 8 godina

morao napustiti Jugoslaviju, nije nista znala do posljednjeg vremena dok on nije dosao u Spaniju.

Zgl. 20-V-37

Dragi i dohri moj Tata!

Tvoj list sam primila na kojem si puno hvala. Tata dragi! Ja te potpunoma razumijem, i odobravam tvoje djelo, i ponosna sam sto ja imam takvog oca. Ti imas pravo, ja nisam uzivala kao malo dijete roditeljske ljubavi ali pomirila sam se sa sudbinom ja sam uvjerenja da su tvoje misli uvijek uz mene. Ja ti iskreno velim Tata moj da mi je vrlo drago sto si pritekao u pomoć onoj dragoj dijeci koja nemaju nikog wog, makar sam ja isto bez roditelja ali uz men su moji najbliži. Tvoja Majka t.j. moja baka i tetke. A nadam se da cu jednom i Tele Dohri Tator zagrliti. Primi puno pozdrava od Tvoje Majke. Prosim Ta ako mozes poslati mi sliku. Mnogo Te ljubim i gub Tvoja dohri kcerhica

NASE PISMO

Pjesma posvecena V. Vlahovicu, studentu tehnike

Ti leziz u bolnici u dalekoj bratskoj zemlji,
pod toplim nebom Mediterana.
Okolo tebe proljeće je procvjetalo krvlju,
Iznad tebe nebo se naoruzalo gromovima,
U tebi se mladost nasmijala rumenom zorom.

Leziz na krevetu koji mirise jodom i krvlju,
Nad tobom se vije bijelo platno crvenog krsta
Htio bi da ustanes ali gle:
Tamo gde se resava nasa sudbina,
U studentskom naselju na kraju grada,
Nogu ti je odnijela granata.

Citali smo tvoje toplo, drugarsko pismo,
U kome zaliz za drugovima sto su pali,
Citali smo ga nekoliko puta i mi smo,
I mi smo ih drugarski oplakali.

Ti leziz u bolnici u dalekoj bratskoj zemlji
I mislis na uzorane njive u tvome selu,
Koje se jutrom dime kao široka plava jezera,
Mislis na nas koji smo ostali ovdje,
Na nas koji smo stobom,
Jer tvoja izgubljena noga pod ledinama nasega grada
Otsjeceni je komad nasega mesa,
KOMAD srca.

SAVO DRAGOJEVIC